

The Relationship between Digital Leadership of School Administrators and the Learning Organization in Schools under Prachin Buri Nakhon Nayok Secondary Educational Service Area Office

Chidchanok Ruengrit and Ratana Karnjanapun

Students in the Educational Administration Program, Ramkhamhaeng University, Thailand

Master of Education, Faculty of Education, Ramkhamhaeng University, Thailand

E-mail: Chidchanok.rue@gmail.com, ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0003-8285-181X>

E-mail: arjarnratana@gmail.com, ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0005-1140-5438>

Received 30/01/2025

Revised 12/02/2025

Accepted 14/03/2025

Abstract

Background and Aims: In an era where digital technology plays a crucial role in all aspects of society, the education system must adapt to keep pace with these changes. Digital leadership of school administrators is a key factor in driving a learning organization to effectively develop students with the knowledge and skills necessary for the 21st century. This research aims to 1) Study teachers' perceptions of digital leadership, 2) Study teachers' perceptions of the learning organization 3) examine the relationship between the digital leadership of school administrators and the learning organization in schools under the Secondary Educational Service Area Office Prachinburi-Nakhon Nayok.

Methodology: The samples are the 285 teachers in Prachin Buri Nakhon Nayok Secondary Educational Service Area Office who achieved in the year 2024; the sample size was conducted by Cohen, Marion, and Morrison contingency table at 95% reliability on performing Multi-stage Random Sampling, including Cluster Random Sampling and Simple Random Sampling for teachers. Research tools, the correlation of digital leadership of school administrators and the Learning organization in schools under Prachin Buri Nakhon Nayok Secondary Educational Service Area Office questionnaire shows 0.99 reliability. The research statistics are mean, standard deviation, and Pearson's coefficient.

Results: The research findings revealed that 1) The overall level of digital leadership of school administrators was high. 2) The overall level of the learning organization in schools was high. 3) There was a statistically significant positive relationship at the .01 level between the digital leadership of school administrators and the learning organization in schools.

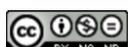
Conclusion: Results of the study of the relationship between the digital leadership of school administrators and the learning organization of schools can be summarized in three points as follows: 1) Teachers' perception of the digital leadership of school administrators was generally high. When considering each aspect, the highest average was found in the area of digital professionalism, followed by digital vision and creating a digital culture. The lowest average was in the area of developing digital communication skills. 2) Teachers' perception of the learning organization within the school was also generally high. When considering each aspect,

the highest average was in the area of team learning, followed by system thinking. The lowest average was in the area of knowledge management. 3) The relationship between the digital leadership of school administrators and the learning organization in schools revealed that digital leadership of school administrators had a positive correlation with the learning organization in schools, with an overall moderate level of association. Among the indicators of digital leadership, the strongest correlation with the learning organization was found in shared vision, followed by team learning.

Keywords: Digital Leadership; Learning Organization; Educational Institution Administration

ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับองค์กรแห่งการเรียนรู้ ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปราชญ์บุรี นครนายก

ชิตชนก เรืองฤทธิ์ และรัตนา กาญจนพันธ์

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

บทคัดย่อ

ภูมิหลังและวัตถุประสงค์: ในยุคที่เทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามามีบทบาทสำคัญในทุกด้านของสังคม ระบบการศึกษาจึงต้องปรับตัวเพื่อให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว ภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาจึงเป็นหัวใจสำคัญในการขับเคลื่อนองค์กรแห่งการเรียนรู้ เพื่อให้สามารถพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้และทักษะที่เหมาะสมกับศตวรรษที่ 21 ได้อย่างมีประสิทธิภาพ การวิจัยมีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาการรับรู้ของครูเกี่ยวกับภาวะผู้นำเชิงดิจิทัล 2) เพื่อศึกษาการรับรู้ของครูเกี่ยวกับองค์กรแห่งการเรียนรู้ และ 3) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปราชญ์บุรี นครนายก

ระเบียบวิธีการวิจัย: กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปราชญ์บุรี นครนายก ปีการศึกษา 2567 จำนวน 285 คน จากการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง โดยการเปิดตารางสำเร็จรูปของโคเฮน (Cohen et al, 2011) ที่ค่าความเชื่อมั่น 95% และเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน ได้แก่ การสุ่มแบบยกกลุ่ม และการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.99 สถิติที่ใช้ในการวิจัย คือ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน

ผลการวิจัย: ผลการวิจัยพบว่า 1) ภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหาร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก 2) องค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก 3) ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารกับองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา มีความสัมพันธ์เชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สรุปผล: ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา สรุปได้ 3 ประเด็น ดังนี้ 1) ครูมีการรับรู้เกี่ยวกับภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา ภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดที่สุด คือ ความเป็นมืออาชีพด้านดิจิทัล รองลงมา คือ การมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล และการสร้างวัฒนธรรมดิจิทัล ด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ การพัฒนาทักษะการสื่อสารดิจิทัล 2) ครูมีการรับรู้เกี่ยวกับองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดที่สุด คือ ด้านการเรียนรู้เป็นทีม รองลงมา คือ ด้านการคิดอย่างเป็นระบบ และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านการจัดการความรู้ 3) ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา พบว่า ภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา มีความสัมพันธ์ทางบวกกับองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งตัวชี้วัดของภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่มีความสัมพันธ์กับองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา มีความสัมพันธ์มากที่สุด คือ ด้านการมีวิสัยทัศน์ร่วม รองลงมาคือด้านการเรียนรู้เป็นทีม

คำสำคัญ: ภาวะผู้นำเชิงดิจิทัล; องค์กรแห่งการเรียนรู้; การบริหารสถานศึกษา

บทนำ

ความก้าวหน้าของเทคโนโลยีดิจิทัลในปัจจุบัน ทำให้เกิดการพัฒนา และการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีอยู่เสมอ ซึ่งส่งผลกระทบต่อด้านต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน ไม่ว่าจะเป็นทางด้านเศรษฐกิจ สังคม การทำงาน การศึกษา ซึ่งล้วนแต่มีเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาเกี่ยวข้อง ทุกช่วงวัยจำเป็นต้องเรียนรู้ และเข้าใจเทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อรู้เท่าทันและนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อตนเอง สังคม และประเทศ ระบบการศึกษาจึงมีความสำคัญในการพัฒนาเด็กและเยาวชน ให้มีทักษะและความรู้ เพื่อรับการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี ในยุคปัจจุบัน และอนาคต (สมศักดิ์ ตลประสิทธิ์, 2564)

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 กำหนดยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561-2580) เพื่อเป็นเป้าหมายการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน สอดคล้องกับนโยบาย และแผนระดับชาติว่าด้วย การพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม (พ.ศ. 2561-2580) ซึ่งเป็นแผนแม่บทหลักในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัลของประเทศมีเป้าหมายสำคัญในการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจ โดยการใช้ประโยชน์จากนวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลเป็นเครื่องมือหลักในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ นอกจากนี้ยังมุ่งหวังที่จะสร้างโอกาสทางสังคมอย่างเท่าเทียม โดยการจัดหาข้อมูลข่าวสารและบริการต่าง ๆ ผ่านสื่อดิจิทัล ซึ่งจะช่วยยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนให้ดีขึ้น การเตรียมความพร้อมบุคลากรให้มีความรู้และทักษะที่เหมาะสมสำหรับการดำเนินชีวิตและประกอบอาชีพในยุคดิจิทัล ก็เป็นส่วนสำคัญของแผนนี้ การเสริมสร้างทักษะจะช่วยให้ประชาชนสามารถปรับตัวเข้ากับการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในโลกที่ถูกขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยีอีกด้านหนึ่ง แผนยังมุ่งเน้นการปฏิรูปการทำงานและการให้บริการของภาครัฐ ด้วยการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้และการใช้ข้อมูลในการดำเนินงาน สิ่งนี้จะทำให้การปฏิบัติงานมีความโปร่งใส ประสิทธิภาพ และประสิทธิผลสูงขึ้น โดยรวมแล้ว แผนแม่บทนี้ไม่เพียงแต่ต้องการสร้างเศรษฐกิจที่มีความเจริญรุ่งเรือง แต่ยังมุ่งหวังให้เกิดสังคมที่มีความยั่งยืน โดยสามารถสร้างโอกาสให้กับทุกคนในยุคดิจิทัล และนำพาประเทศไปสู่อนาคตที่ดี (สำนักงานคณะกรรมการการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2561)

กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดนโยบายและจุดเน้นที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีดิจิทัลในด้าน การส่งเสริม สนับสนุนวิชาชีพครู บุคลากรทางการศึกษา และบุคลากร โดยให้พัฒนาสมรรถนะทางด้านเทคโนโลยีดิจิทัล การใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม ผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์ต่าง ๆ และด้านการพัฒนาระบบราชการและการบริการภาครัฐ โดยขับเคลื่อนการพัฒนาาระบบราชการ ด้วยนวัตกรรม และการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการดำเนินงาน พัฒนาประสิทธิภาพของเครือข่าย เทคโนโลยีสารสนเทศให้สามารถใช้งานเครือข่ายสื่อสารข้อมูล เชื่อมโยงหน่วยงานภาครัฐได้อย่างมีประสิทธิภาพ (นโยบายและจุดเน้นของกระทรวงศึกษาธิการ, 2567) ทั้งนี้ เพื่อให้เท่าทันสังคมในยุคโลกาภิวัตน์ ที่มีความเจริญก้าวหน้าอย่างสูงด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ซึ่งเกิด กระแสการเปลี่ยนแปลงในด้านต่าง ๆ อย่างรวดเร็ว และ มีอิทธิพลต่อการศึกษา (กระทรวงศึกษาธิการ, 2559)

ผู้บริหารสถานศึกษานับเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการศึกษา โดยเฉพาะ ภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหาร ซึ่งต้องอาศัยความร่วมมือ ความรู้ ความสามารถ ประสบการณ์ (นภัทร ธีธัญญ์นิชกุล , 2564) เพื่อพัฒนาสถานศึกษาให้มีความสามารถในการแข่งขัน โดยจัดการเรียนการสอนพัฒนา ผู้เรียนและเยาวชน ให้มีทักษะความรู้ ความสามารถ รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง เพื่อพร้อมรับการเปลี่ยนแปลง ในยุคดิจิทัล

ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยมีความสนใจ ที่จะศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิง ดิจิทัลของ ผู้บริหารสถานศึกษากับองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ปรารจันบุรี นครนายก เพื่อนำผลจากการศึกษาในครั้งนี้ไปเป็นข้อมูลสารสนเทศสำหรับการนำไปประยุกต์ใช้ ใน

การพัฒนาทักษะสำคัญของผู้บริหารสถานศึกษา ให้สามารถบริหารจัดการสถานศึกษาได้อย่างมีคุณภาพ และก้าวทันต่อการเปลี่ยนแปลงของเศรษฐกิจ การเมือง สังคม วัฒนธรรม ให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการพัฒนาการศึกษาของประเทศและใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาสถานศึกษาให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาการรับรู้ของครูเกี่ยวกับภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปราชญ์บุรี นครนายก
2. เพื่อศึกษาการรับรู้ของครูเกี่ยวกับองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปราชญ์บุรี นครนายก
3. เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปราชญ์บุรี นครนายก

การทบทวนวรรณกรรม

ภาวะผู้นำเชิงดิจิทัล หมายถึง พฤติกรรมและความสามารถของผู้บริหารที่นำระบบเทคโนโลยีดิจิทัลหรือนวัตกรรมดิจิทัลมาประยุกต์ใช้ในการบริหารองค์กร มีวิสัยทัศน์และเป็นผู้นำในการส่งเสริมให้ครูและบุคลากรนำเทคโนโลยีมาใช้ในการดำเนินงานเพื่อให้บรรลุผลตามวัตถุประสงค์ของหน่วยงานที่ตั้งไว้

การมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล หมายถึง พฤติกรรมที่แสดงออกของผู้บริหารสถานศึกษา ในการดำเนินงานในสถานศึกษาที่มองการณ์ไกล วาดภาพในอนาคตขององค์กรในด้านดิจิทัล โดยมุ่งความสำเร็จในองค์กร ซึ่งผู้บริหารเป็นผู้ขับเคลื่อนการเปลี่ยนแปลงทางด้านดิจิทัล มีการสร้างกลยุทธ์และนำเทคโนโลยีมาใช้ในการปฏิบัติงาน ส่งเสริมการพัฒนาและสร้างนวัตกรรม และดำเนินแผนงานตามทิศทางที่วางแผนไว้เพื่อมุ่งสู่ความสำเร็จ

การสร้างวัฒนธรรมดิจิทัล หมายถึง พฤติกรรมหรือกระบวนการที่ผู้บริหาร เปิดโอกาสให้บุคลากรมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น เพื่อนำเทคโนโลยีดิจิทัล มาใช้ในการปฏิบัติงาน สร้างสรรค์การใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมให้เป็นปกติในองค์กร จนเกิดเป็นวัฒนธรรม การเรียนรู้ในโลกดิจิทัล ผู้บริหารสถานศึกษาและครูสามารถแสวงหาความรู้ต่าง ๆ ได้ตามความสนใจและถ่ายทอดความรู้สู่บุคคลอื่นได้ พัฒนาการเรียนการสอนและการเรียนรู้ให้มีความทันสมัยอยู่เสมอ และสามารถนำเครื่องมืออื่น ๆ มาใช้สร้างนวัตกรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การพัฒนาทักษะการสื่อสารดิจิทัล หมายถึง พฤติกรรมที่แสดงออกถึงการมีความรู้ ความสามารถในการสื่อสาร การประชาสัมพันธ์ และการสร้างเครือข่าย โดยใช้สื่อเทคโนโลยีดิจิทัล นำเข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องเพื่อเกิดการสื่อสารอย่างทั่วถึง และเพื่อการสื่อสารกับนักเรียน ครู บุคลากร และชุมชน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ความเป็นมืออาชีพด้านดิจิทัล หมายถึง การมีทักษะที่เชี่ยวชาญในการนำเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งในการบริหารงานให้มีประสิทธิภาพ เปิดโอกาสทางการเรียนรู้ ให้กับครูในด้านการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล โดยจัดสรร เวลา ทรัพยากร และการเข้าถึงเทคโนโลยี จัดสภาพแวดล้อมของการเรียนรู้และนวัตกรรมที่ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพให้กับผู้เรียน ทำให้โรงเรียนประสบความสำเร็จตามเป้าหมายหรือนโยบายอย่างมีประสิทธิภาพ

องค์กรแห่งการเรียนรู้ หมายถึง สถานศึกษาที่มีการส่งเสริมและพัฒนาความสามารถของบุคลากร ด้านความรู้ ทักษะ และเจตคติอย่างต่อเนื่อง โดยการส่งเสริมให้บุคลากร มีการพัฒนาความรู้ ความสามารถ ถ่ายทอด แลกเปลี่ยนประสบการณ์ การแสวงหาและการจัดเก็บความรู้ โดยใช้วิธีการที่หลากหลายเพื่อการสร้างสรรค์งานและการบรรลุเป้าหมายของงาน

การมีวิสัยทัศน์ร่วม หมายถึง การร่วมกันกำหนดภาพในอนาคตขององค์กรที่ทุกคนต่างร่วมกันสร้างขึ้น มีเป้าหมาย ทิศทาง และแนวปฏิบัติเดียวกัน เพื่อพัฒนาภาพในอนาคต และความต้องการที่จะมุ่งไปสู่ความปรารถนาาร่วมกัน โดยไม่หลงทิศทาง

การเรียนรู้เป็นทีม หมายถึง แนวทางในการพัฒนาความสามารถของบุคคลในทีมให้เกิดความเชี่ยวชาญ มีการแลกเปลี่ยนความรู้ ประสบการณ์และทักษะวิธีคิด ร่วมกันหาข้อสรุปในแต่ละประเด็น มีการอภิปรายอย่างกว้างขวางภายในทีม การเรียนรู้เป็นทีมจะเป็นเครื่องช่วยเสริมสร้างอัจฉริยภาพของทีมงานและช่วยขจัดจุดอ่อนของทีมงานได้

การคิดเชิงระบบ หมายถึง การที่บุคลากรในองค์กรเข้าใจภาพรวมขององค์กร มองระบบถึงความสัมพันธ์ระหว่างกันอย่างเป็นเหตุเป็นผล เป็นแบบแผน มีความเข้าใจในงานที่ได้รับมอบหมาย

การจัดการความรู้ หมายถึง การแสวงหาความรู้จากแหล่งต่าง ๆ ทั้งภายในและภายนอกองค์กร มีการสร้างสรรค์ความรู้ใหม่ ๆ อยู่เสมอ โดยการระดมสมอง และความคิด สร้างความรู้จากกระบวนการวิจัย และการสร้างนวัตกรรม มีการเก็บรวบรวมและนำมาสร้างเป็นองค์ความรู้

การบริหารสถานศึกษา หมายถึง กระบวนการทำงานของสถานศึกษาเพื่อพัฒนาคนให้มีคุณภาพ มีความรู้ ความคิด มีความสามารถ และเป็นคนดี มีการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า สามารถดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุข กลุ่มบุคคลมีส่วนร่วมในการทำให้สถานศึกษาบรรลุวัตถุประสงค์ตามภารกิจอย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดประโยชน์สูงสุด

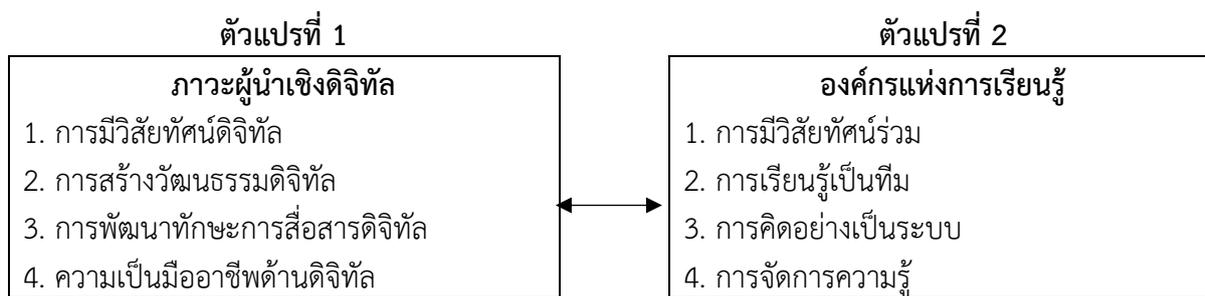
สุชญา โคมลวานิช (2563) ได้ทำการศึกษาอิทธิพลของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่มีผลต่อสมรรถนะครูในศตวรรษ ที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 23 โดยตัวแปรประกอบด้วย 2 ปัจจัย ได้แก่ ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล และด้านการรู้ดิจิทัล พบว่า ปัจจัยภาวะผู้นำดิจิทัล มีความสัมพันธ์เชิงพหุคูณกับ สมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21

วรารณ ปานเพชร (2562) ได้ทำการศึกษา องค์การแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนวัดดอนมะนาว ผลการวิจัยพบว่า โดยภาพรวมและรายด้าน อยู่ในระดับมาก ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อองค์การแห่งการเรียนรู้ เมื่อจำแนกตามตำแหน่งหน้าที่ พบว่า ผู้บริหาร ครูผู้สอน และคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

ศุภภาณีย์ ระคนจันทร์ (2567) ได้ทำการศึกษา ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำยุคดิจิทัลกับองค์การแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 3 พบว่า ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลมีความสัมพันธ์กับองค์การแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์กับองค์การแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา รายด้านพบว่า มีความสัมพันธ์กันเชิงบวก อยู่ในระดับสูงถึงระดับสูงมาก

กรอบแนวคิดการวิจัย

จากแนวคิดทฤษฎี และงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับองค์การแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา ดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

ระเบียบวิธีการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ครูที่ปฏิบัติหน้าที่ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปราชญ์บุรี นครนายก ปีการศึกษา 2567 จำนวน 1,176 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ครูที่ปฏิบัติหน้าที่ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปราชญ์บุรี นครนายก ที่ปฏิบัติการสอนในปีการศึกษา 2567 จำนวน 285 คน ได้มาจากการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยการเปิดตารางสำเร็จรูปของโคเฮน (Cohen et al, 2011) ที่ค่าความเชื่อมั่น 95% และใช้การเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage Random Sampling) ได้แก่ การสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบยกกกลุ่ม (Cluster Random Sampling) และการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) 2 ตอน ดังนี้
ตอนที่ 1 สอบถามการรับรู้ของครูเกี่ยวกับภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามวิธีของลิเคิร์ต (Likert) แบ่งออกเป็น 4 ด้าน คือ ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล ด้านการสร้างวัฒนธรรมดิจิทัล ด้านการพัฒนาทักษะการสื่อสารดิจิทัล ด้านความเป็นมืออาชีพด้านดิจิทัล

ตอนที่ 2 สอบถามการรับรู้ของครูเกี่ยวกับองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามวิธีของลิเคิร์ต (Likert) แบ่งออกเป็น 4 ด้าน คือ ด้านการมีวิสัยทัศน์ร่วม ด้านการเรียนรู้เป็นทีม ด้านการคิดอย่างเป็นระบบ ด้านการจัดการความรู้

3. การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

ขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพของแบบสอบถาม มีดังนี้

3.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวกับภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษาเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

3.2 กำหนดร่างแบบสอบถามให้ครอบคลุมเนื้อหาเกี่ยวกับภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลกับองค์กรแห่ง การเรียนรู้ให้เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ

3.3 นำเครื่องมือที่ได้เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญเพื่อพิจารณาความถูกต้องและเที่ยงตรง และนำมาปรับปรุงตามคำแนะนำของอาจารย์และผู้เชี่ยวชาญ

3.4 นำเครื่องมือแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน เพื่อพิจารณาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา การใช้ภาษา ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไข โดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Item Objective Congruence index : IOC)

3.5 นำผลการตรวจสอบของผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) โดยมีค่าระหว่าง 0.8 - 1.0 และปรับปรุงเครื่องมือให้เรียบร้อย เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบ

3.6 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขเรียบร้อยแล้วไปทดลอง (Try Out) ใช้กับครูที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน จากนั้นนำมาวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนก โดยการวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวม (Item-total Correlation) มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.356-0.830 และนำมาวิเคราะห์ค่าความเที่ยง (Reliability) ของแบบสอบถามโดยการคำนวณค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's alpha coefficient) มีค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ 0.974

3.7 จัดทำแบบสอบถามอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

4.1 ผู้วิจัยขอหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลจากบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ไปยังผู้อำนวยการโรงเรียนที่ผู้วิจัยกำหนด

4.2 ผู้วิจัยนำสำเนาหนังสือขอความอนุเคราะห์พร้อมลิงก์แบบสอบถามผ่าน Google Form ไปยังผู้อำนวยการสถานศึกษา รวบรวมข้อมูลจากครูที่เป็นกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามจำนวน 285 คน โดยผู้วิจัยเก็บข้อมูลจาก Google Form ได้ข้อมูลกลับมา 285 คน คิดเป็นร้อยละ 100

4.3 นำข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถามมาตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ เพื่อนำไปวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปต่อไป

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำข้อมูลมาดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ โดยมีรายละเอียดการดำเนินการ ดังนี้

5.1 การวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามตอนที่ 1 และตอนที่ 2 วิเคราะห์โดยหาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: S.D.)

5.2 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปราชญ์ บุรี นครนายก โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson's Product-Moment Correlation Coefficient)

6. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้สถิติในการวิจัย ดังนี้

6.1 การสร้างเครื่องมือวิจัย โดยใช้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Item Objective Congruence index : IOC) ระหว่างข้อคำถามกับนิยามศัพท์เฉพาะ

6.2 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลการรับรู้ของครูเกี่ยวกับภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา คือ

6.2.1 ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$)

6.2.2 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: S.D.)

6.3 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลการรับรู้ของครูเกี่ยวกับองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา

6.3.1 ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$)

6.3.2 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: S.D.)

6.4 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา คือ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) (ปิยภัทร เสลาวรรณ, 2565)

ผลการวิจัย

การวิจัย เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปราชญ์บุรี นครนายก สรุปผล การวิจัย ได้ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา

ตาราง 1 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานผลการวิเคราะห์ระดับภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา

(n=285)

ภาวะผู้นำเชิงดิจิทัล ของผู้บริหารสถานศึกษา	การรับรู้ของครู			
	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	อันดับที่
1. การมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล	4.31	0.44	มาก	2
2. การสร้างวัฒนธรรมดิจิทัล	4.31	0.50	มาก	3
3. การพัฒนาทักษะการสื่อสารดิจิทัล	4.30	0.52	มาก	4
4. ความเป็นมืออาชีพด้านดิจิทัล	4.32	0.49	มาก	1
รวม	4.31	0.46	มาก	

จากตาราง 1 พบว่า ครูมีการรับรู้เกี่ยวกับภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.31$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ความเป็นมืออาชีพด้านดิจิทัล ($\bar{X} = 4.32$) รองลงมาคือ การมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล ($\bar{X} = 4.31$) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านการพัฒนาทักษะการสื่อสารดิจิทัล ($\bar{X} = 4.30$)

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์องค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา

ตาราง 2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานผลการวิเคราะห์ระดับองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา

(n=285)

องค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา	การรับรู้ของครู			
	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	อันดับที่
1. ด้านการมีวิสัยทัศน์ร่วม	4.39	0.44	มาก	3
2. ด้านการเรียนรู้เป็นทีม	4.45	0.43	มาก	1
3. ด้านการคิดอย่างเป็นระบบ	4.41	0.42	มาก	2
4. ด้านการจัดการความรู้	4.37	0.42	มาก	4
รวม	4.40	0.39	มาก	

จากตาราง 2 พบว่า ครูมีการรับรู้เกี่ยวกับองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.40$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดที่สุด คือ ด้านการเรียนรู้เป็นทีม ($\bar{X} = 4.45$) รองลงมา คือ ด้านการคิดอย่างเป็นระบบ ($\bar{X} = 4.41$) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ด้านการจัดการความรู้ ($\bar{X} = 4.37$)

ตอนที่ 3 ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปราชญ์บุรี นครนายก

ตาราง 3 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson's Product-Moment Correlation Coefficient) ระหว่างภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา

(n=285)

ภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของ ผู้บริหาร สถานศึกษา	องค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา				
	Y ₁	Y ₂	Y ₃	Y ₄	Y _{tot}
X ₁	0.630**	0.562**	0.545**	0.580**	0.631**
X ₂	0.721**	0.654**	0.611**	0.554**	0.691**
X ₃	0.585**	0.489**	0.516**	0.475**	0.562**
X ₄	0.758**	0.680**	0.668**	0.586**	0.733**
X _{tot}	0.712**	0.630**	0.619**	0.578**	0.691**

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 3 พบว่า ภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา (X_{tot}) มีความสัมพันธ์กับองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา (Y_{tot}) อยู่ในระดับปานกลาง ($r_{xy} = 0.691^{**}$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาต้องพัฒนาด้านเทคโนโลยีดิจิทัลอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้สามารถปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีได้อย่างมีประสิทธิภาพ เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา (X_{tot}) มีความสัมพันธ์กับการ มีวิสัยทัศน์ร่วมมากที่สุด อยู่ในระดับสูง ($r_{xy} = 0.712^{**}$) รองลงมา คือ ภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา (X_{tot}) มีความสัมพันธ์กับการเรียนรู้เป็นทีมอยู่ในระดับปานกลาง ($r_{xy} = 0.630^{**}$)

อภิปรายผล

จากผลการวิจัย เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปราชญ์บุรี นครนายก ผู้วิจัยสามารถนำมาอภิปรายผลได้ ดังนี้

1. ครูมีการรับรู้เกี่ยวกับภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เนื่องจากผู้บริหาร นำระบบเทคโนโลยีดิจิทัล หรือนวัตกรรมดิจิทัล มาประยุกต์ใช้ในการบริหารองค์กร ส่งเสริมให้ครูและบุคลากรนำเทคโนโลยีมาใช้ดำเนินงาน เพื่อบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ให้เหมาะสมกับบริบทที่เปลี่ยนแปลงไป สอดคล้องกับแนวคิดของกษัตริ์ ทองใสพร (2566) ที่กล่าวว่า ภาวะผู้นำในยุคดิจิทัล คือ คุณลักษณะพฤติกรรม ความสามารถของบุคคล ที่ทำให้บุคคลหรือองค์กรนำพาสมาชิกอื่นในองค์กรให้อยู่รอดในยุคดิจิทัล รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงและใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยี ดิจิทัลต่าง ๆ ให้เหมาะสมกับบริบทที่

เปลี่ยนไป สอดคล้องกับผลการวิจัยของวราภรณ์ พวงสำเภา (2566) ที่ได้ทำการศึกษา ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนในกลุ่มกรุงเทพตะวันออก สังกัดกรุงเทพมหานคร พบว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนในกลุ่มกรุงเทพ ตะวันออก สังกัดกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ภูริรัตน์ สุขใส (2565) ที่ได้ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับความเป็นองค์กรแห่งนวัตกรรมของสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา ในจังหวัดอุดรธานี พบว่า ภาวะผู้นำ ดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ วรพรรณ อินทร์ชู (2565) ที่ได้ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับการใช้เทคโนโลยีในการจัดการเรียนรู้ ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 2 พบว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 2 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

2. ครุมีการรับรู้เกี่ยวกับองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เนื่องจากสถานศึกษา ส่งเสริม และพัฒนาความสามารถของบุคลากรด้านความรู้ ทักษะ อย่างต่อเนื่อง มีการสนับสนุนให้เกิดการเรียนรู้ และถ่ายทอดแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน สอดคล้องกับแนวคิดของ วันชนก อาจปฎุ ได้กล่าวว่า สถานศึกษาต้องมีการส่งเสริม พัฒนาบุคลากรในด้านต่างๆ อย่างต่อเนื่อง ให้อิสระในการเรียนรู้และพัฒนาตนเอง สามารถแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน เพื่อสร้างความเป็นเลิศให้แก่องค์กร สอดคล้องกับงานวิจัยของ ฉัตรกนก สหพัฒนสมบัติ (2566) ที่ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำแบบเปลี่ยนสภาพของผู้บริหารกับองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทราเขต 1 พบว่า ระดับความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา มีค่าเฉลี่ยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ระดับความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา ทุกข้อมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ ท่วนฮัสสนะห์ ลาดอ (2566) ที่ได้ศึกษา ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำการเรียนรู้ของผู้บริหารกับการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษาสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตราวิวาส เขต 2 พบว่า ระดับการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ ประกาย เขียวพันธ์ (2560) ที่ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยเชิงบริหารกับความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรีเขต 1 พบว่า ความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ ปารวี บุญเพชร (2564) ที่ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษากับความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช พบว่า ความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก

3. ภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษามีความสัมพันธ์กับองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา อยู่ในระดับปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา คือ ภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา ที่ต้องมีการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องด้านเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อรับกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นตลอดเวลา นำเทคโนโลยีเข้ามาใช้ในการปฏิบัติงาน ส่งเสริมและพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลอย่างสม่ำเสมอ ให้อิสระครูและบุคลากรทางการศึกษาในการพัฒนาตนเอง และสนับสนุนให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน สอดคล้องกับผลการวิจัยของศุภาวณีย์ ระคนจันทร์ (2567) ได้ทำการศึกษา ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำยุคดิจิทัลกับองค์กรแห่งการเรียนรู้ของ

สถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 3 พบว่า ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลมีความสัมพันธ์กับองค์การแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับผลงานวิจัยที่ใกล้เคียงกัน ดังนี้ การวิจัยของวิโรจน์ นามโส (2558) ได้ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารกับการพัฒนาความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 24 พบว่า ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารมีความสัมพันธ์กับการพัฒนาความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา อยู่ในระดับระดับปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 การวิจัยของพีรวัฒน์ ศิตติสาร (2565) ได้ทำการศึกษา ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษากับความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในกลุ่มเครือข่ายแก่งบูรพา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระยอง เขต 2 พบว่า ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษามีความสัมพันธ์กับความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ฉัตรพงศ์ ชูแสงนิล (2563) ได้ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษากับการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษา นราธิวาส เขต 2 พบว่า ภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษามีความสัมพันธ์กับการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ดังนั้น ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลมีผลต่อการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ ผู้บริหารสถานศึกษาจำเป็นต้องมีการมองการณ์ไกล พัฒนาความรู้ ความสามารถนำเทคโนโลยีมาใช้ในการปฏิบัติงาน มีระบบสารสนเทศ รวมถึงนวัตกรรมใหม่ ๆ ที่ทันสมัย เข้ามาใช้ในการพัฒนาโรงเรียน พัฒนาคู และพัฒนาองค์กรให้ก้าวทันการเปลี่ยนแปลง และนำพาองค์กรสู่ความสำเร็จ

ข้อเสนอแนะ

การวิจัย เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับองค์การแห่ง การเรียนรู้ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปราจีนบุรี นครนายก ผู้วิจัย มีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ผู้บริหารควรใช้ภาวะผู้นำเชิงดิจิทัล ด้านความเป็นมืออาชีพด้านดิจิทัล ในการบริหารจัดการองค์กร เปิดโอกาสให้บุคลากรได้เรียนรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยีดิจิทัล นำเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามามีใช้ในการพัฒนาสถานศึกษา สร้างวิสัยทัศน์ร่วมในการทำให้องค์กรไปสู่ความสำเร็จ เนื่องจากผลวิจัยพบว่าด้านความเป็นมืออาชีพด้านดิจิทัลกับด้านสร้างวิสัยทัศน์ร่วม มีความสัมพันธ์อยู่ในระดับสูง และเป็นด้านที่มีค่าความสัมพันธ์มากที่สุด

1.2 ผู้บริหารควรใช้ภาวะผู้นำเชิงดิจิทัล ด้านการพัฒนาทักษะการสื่อสารดิจิทัล เป็นแนวทางการในการดำเนินงานด้านการคิดอย่างเป็นระบบ เนื่องจากผลวิจัยพบว่า ด้านการพัฒนาทักษะการสื่อสารดิจิทัล กับด้านการคิดอย่างเป็นระบบ อยู่ในระดับปานกลาง เป็นด้านที่มีค่าความสัมพันธ์น้อยที่สุด

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา

2.2 ควรนำภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลที่ส่งผลกระทบต่อองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา ไปศึกษาการวิจัยในรูปแบบการวิจัยเชิงคุณภาพ

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2559). แผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2567). นโยบายและจุดเน้นของกระทรวงศึกษาธิการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2567. <https://www.moe.go.th/360policy-and-focus-moe-fiscal-year-2024/>
- กะรัต ทองใสพร และคณะ. (2566). ภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล. วารสารวิชาการสถาบันพัฒนาพระวิทยากร, 6(2), 263 - 264.
- ฉัตรกนก สหพัฒนสมบัติ (2566). ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำแบบเปลี่ยนสภาพของผู้บริหารกับองค์การแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ฉะเชิงเทราเขต 1. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต : มหาวิทยาลัยเกริก.
- ฉัตรพงศ์ ชูแสงนิล (2563). ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษากับการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นราธิวาส เขต 2. การศึกษาค้นคว้าอิสระหลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ถ้วนฮัสสนะห์ ลาตอ. (2566). ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำการเรียนรู้ของผู้บริหารกับการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษาสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นราธิวาสเขต 2. วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี, 35(1), 107-121.
- นภัทร ธัญญวนิชกุล, ทิพย์พาพร มหาสินไพศาล, และ ทิวต์ถ์ มณีโชติ. (2565). แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำ การเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ 21 ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 1. วารสารการวัดผลการศึกษา, 38(104), 2564 - 235.
- ประกาย เขียวพันธ์. (2560). ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยเชิงบริหารกับความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรีเขต 1. ปริญญาโทหลักสูตร การศึกษามหาบัณฑิต (การบริหารการศึกษา) : มหาวิทยาลัยบูรพา
- ปารวี บุญเพชร. (2564). ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษากับความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช. วารสารศึกษาศาสตร์ มสธ., 14(1), 29 - 44.
- ปิยภัทร เสลาวรรณ. (2565). ความสัมพันธ์ระหว่างการใช้พลังอำนาจของผู้บริหารสถานศึกษากับแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1. การค้นคว้าอิสระตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาวิชาการบริหารการศึกษา : มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- พีรวัฒน์ ศีตีสาร. (2565). ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษากับความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในกลุ่มเครือข่ายแก่งหลวงบุรีรัมย์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรีเขต 2. วิทยานิพนธ์ ปริญญามหาบัณฑิต : มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ภูริรัตน์ สุกใส. (2565). ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับความเป็นองค์กรแห่งนวัตกรรมของสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษาในจังหวัดอุดรธานี. การศึกษาค้นคว้าอิสระหลักสูตร ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต : มหาวิทยาลัยนเรศวร.

- วรวรรณ อินทร์ชู และ จิตติมา วรณศรี. (2565). ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับการใช้เทคโนโลยีในการจัดการเรียนรู้ ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 2. *Journal of Roi Kaensarn Academi*, 7(6), 300 - 311.
- วราภรณ์ ปานเพ็ชร และ มัทนา วัฒนอมศักดิ์. (2562). องค์การแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนวัดดอนมะนาว. *วารสารการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร*, 10(2), 725 - 736.
- วราภรณ์ พวงสำเภา และชนมณี ศิลาณุกิจ. (2566). ภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนในกลุ่มกรุงเทพตะวันออก สังกัดกรุงเทพมหานคร. การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต : มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- วันชนก อัจจุ. (2564). แนวทางการพัฒนาความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยในเขตภาคกลาง. วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต : มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.
- วิโรจน์ นามโส , ธีระวัฒน์ เยี่ยมแสง, และ จำเนียร พลหาญ. (2558). ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารกับการพัฒนาความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 24. *วารสารบัณฑิตศึกษา*, 12(59), 133 - 145.
- ศุภาวณีย์ ระคนจันทร์, พงษ์ศักดิ์ ทองพันชั่ง และ จิตติมาภรณ์ สีหะวงษ์ (2567). ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำยุคดิจิทัลกับองค์การแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 3. *วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ*, 18(1), 95 - 108.
- สมศักดิ์ ดลประสิทธิ์. (2564). แนวทางการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนากำลังคนในศตวรรษที่ 21. *คุรุสภาวิทยาจารย์*, 2(1), 1-16. <https://ph02.tci-thaijo.org/index.php/withayajarnjournal/article/view/243655>
- สำนักงานคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2561). *กรอบสมรรถนะดิจิทัลสำหรับพลเมืองไทย*. กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม.
- สุชญา โภมลวานิช. (2563). ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต : มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- Cohen, L., Manion, L., & Morrison, K. (2011). *Research Method in Education* (7th ed.). New York: Morrison.